श्री.

सामाकसूत्र अने चैत्यवंदन.

છુટા શબ્દના અર્થ તથા

પાંચ કક્કા સહિત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ખંભાતનિવાસી

શા. ઉમેદચંદ રાયચંદ.

શ્રી જૈન જ્ઞાનવર્ધક શાળાના ધર્મ શિક્ષક માસ્તર.

અમદાવાદ.

રીચીરોડની સડક ઉપર ફતાસાની પોળ આગળ શ્રી જૈન
વિદ્યાવિજય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૪. સન ૧૯૦૭.

કીંમત રૂ. ૦-૦-૯

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ ऌ ॡ

અ આ ઇ ઈ ઉ ઊ ઋ ૠ ઌ ૡ

ए ऐ अै ओ अो ओ औ अं अः॥

એ ઐ ઐ ઓ ઓ ઔ ઔ અં અઃ

क ख ग घ ङ च छ ज झ झ ञ ट ठ

ક ખ ગ ઘ ઙ ચ છ જ ઝ ઝ ઞ ટ ઠ

ड ड ढ ण त थ द ध न प फ ब भ

ડ ડ ઢ ણ ત થ દ ધ ન પ ફ બ ભ

म य र ल व श ष स ह ळं क्ष ज्ञः

મ ય ર લ વ શ ષ સ હ ળં ક્ષ જ્ઞઃ

क्क ख्ख ग्ग ग्घ ङ्ङ च्च च्छ ज्ज ज्झ ज्झ ज्झ ज्झ

ક્ક ખ્ખ ગ્ગ ગ્ઘ ઙ્ઙ ચ્ચ ચ્છ જ્જ જ્ઝ જ્ઝ જ્ઝ .ઝ

ज्झ ञ्झ ट्ट ठ्ठ ड्ड ड्ढ ण्ण त्त त्थ द्द द्ध न्न प्प

જ્ઝ ઝ્ઝ ટ્ટ ઠ્ઠ ડ્ડ ઢ્ઢ ણ્ણ ત્ત થ્થ દ્દ દ્ધ ન્ન પ્પ

प्फ ब्ब भ्भ म्म य्य र्र ल्ल व्व श्श ष्ष स्स ह्ह

પ્ફ બ્બ ભ્ભ મ્મ ય્ય ર્ર લ્લ વ્વ શ્શ ષ્ષ સ્સ હ્હ

क्र ख्र ग्र घ्र ङ्र च्र छ्र ज्र झ्र ञ्र

ક્ર ખ્ર ગ્ર ઘ્ર ઙ્ર ચ્ર છ્ર જ્ર ઝ્ર ઞ્ર

ट्र ठ्र ड्र ढ्र ण्र त्र थ्र द्र ध्र न्र

ટ્ર ઠ્ર ડ્ર ઢ્ર ણ્ર ત્ર થ્ર દ્ર ધ્ર ન્ર

प्र फ्र ब्र भ्र म्र य्र र ल्र व्र श्र ष्र स्र ह्र

પ્ર ફ્ર બ્ર ભ્ર મ્ર ય્ર ર લ્ર વ્ર શ્ર ષ્ર સ્ર હ્ર

कृ खृ गृ घृ ङृ चृ छृ जृ झृ ञृ टृ

કૃ ખૃ ગૃ ઘૃ ઙૃ ચૃ છૃ જૃ ઝૃ ઞૃ ટૃ

ठृ डृ ढृ णृ तृ थृ दृ धृ नृ पृ फृ

ઠૃ ડૃ ઢૃ ણૃ તૃ થૃ દૃ ધૃ નૃ પૃ ફૃ

बृ भृ मृ यृ लृ वृ शृ षृ सृ हृ

બૃ ભૃ મૃ યૃ લૃ વૃ શૃ ષૃ સૃ હૃ

क्य ख्य ग्य घ्य ङ्य च्य छ्य ज्य

ક્ય ખ્ય ગ્ય ઘ્ય ઙ્ય ચ્ય છ્ય જ્ય

झ्य ञ्य ट्य ठ्य ड्य ढ्य ण्य त्य

ઝ્ય ઞ્ય ટ્ય ઠ્ય ડ્ય ઢ્ય ણ્ય ત્ય

थ्य द्य ध्य न्य प्य फ्य ब्य भ्य

થ્ય દ્ય ધ્ય ન્ય પ્ય ફ્ય બ્ય ભ્ય

म्य य्य र्य ल्य व्य श्य ष्य स्य

મ્ય ય્ય ર્ય લ્ય વ્ય શ્ય ષ્ય સ્ય

ह्य ळ्य क्ष्य ज्ञ्य

હ્ય ળ્ય ક્ષ્ય જ્ઞ્ય

॥ ॐ श्री पार्श्वनाथाय नमः ॥

अथ श्री सामायक सूत्र.

॥ अथ नवकारमंत्र ॥

નમો=નમસ્કાર થાઓ.
અરિહંતાણં=અરિહંતોને.
સિદ્ધાણં=સિદ્ધોને
આયરિઆણં=આચાર્યોને.
ઉવજ્ઝાયાણં=ઉપાધ્યાયોને.
લોએ=લોકને વિષે.
સવ્વ=સર્વ.
સાહૂણં=સાધુઓને.
એસો=આ, એ.
પંચ=પાંચ
નમુક્કારો=નમસ્કાર.
પાવ=પાપ.
પ્પણાસણો=નાશકરનાર
મંગલાણં=માંગલિકોમાં
સવ્વેસિં=સર્વ (માં)
પઢમં=પેહેલું.
હુવઇ=છે, થાય છે.

નમો અરિહંતાણં—અરિહંત ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ.
નમો સિદ્ધાણં—સિદ્ધ ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ.
નમો આયરિઆણં—આચાર્ય ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ.
નમો ઉવજ્ઝાયાણં—ઉપાધ્યાયજીને નમસ્કાર થાઓ.
નમોલોએ સવ્વ સાહૂણં—લોકને વિષે (રહેલા) સર્વ સાધુઓને મારો નમસ્કાર થાઓ.
એસો પંચ નમુક્કારો—એ (ઉપર કહેલા) પાંચ નમસ્કાર.
સવ્વ પાવપ્પણાસણો—સર્વ પાપનો નાશ કરનાર છે.

મંગલાણંચ સવ્વેસિં—સર્વ મંગલિકોને વિષે.

પઢમં હુવઈ મંગલં—પેહેલું મંગલ છે.

॥ અથ પંચિંદિય ॥

ઇંદિય=ઇંદ્રિયો.[1]	**કસાય**=કષાય.[2]	**સમત્થો**=સમર્થ
સંવરણો=રોકનાર.	**મુક્કો**=મુકત, મુકાણો.	**સમિઓ**=સમિતિ વાળો[5]
તહ=તથા	**ઇઅ**=એ.	**તિ**=ત્રણ
નવ=નવ.	**અટ્ઠારસ**=અઢાર.	**ગુત્તો**=ગુપ્તિવાળો[6]
વિહ=વિધ, પ્રકાર.	**ગુણેહિં**=ગુણોએ (વડે)	**છત્તીસ**=છત્રીસ
બંભચેર=બ્રહ્મચર્ય, શિયળવ્રત.	**સંજુત્તો**=યુકત, સહિત	**ગુણો**=ગુણવાલા
ગુત્તિ=ગુપ્તિ.	**મહવ્વય**=મહાવ્રત[3]	**ગુરૂ**=ગુરૂ
ધરો=ધારણ કરનાર.	**જુત્તો**=યુકત, સહિત	**મજ્જ**=મારા
ચઉ=ચાર.	**આયાર**=આચાર[4]	
	પાલણ=પાલવાને	

પંચિંદિય સંવરણો—પાંચ ઈંદ્રિયો (ના વિકાર) ને રોકનાર

તહનવવિહ બંભચેર ગુત્તિ ધરો--તથા નવ પ્રકારની શિયલવ્રતની ગુપ્તિને ધારણ કરનાર.

---

૧ ફરસ, રસ, ઘ્રાણ, ચક્ષુ, શ્રોત. ૨ ક્રોધ, માન, માયા, લોભ. ૩. (૧) પ્રાણાતિપાત વિરમણ, (૨) મૃષાવાદ વિરમણ, (૩) અદત્તાદાન વિરમણ, (૪) મૈથુન વિરમણ, (૫) પરિગ્રહ પરિમાણ. ૪. જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર, વિર્યાચાર. ૫. ઇર્યા સમિતિ, ભાષા સમિતિ, એષણા સમિતિ, આદામભંડ મત્ત નિખેવણા સમિતિ, પારિષ્ઠાપનિકા સમિતિ. ૬. મનગુપ્તિ, વચનગુપ્તિ, કાયગુપ્તિ.

ચઉવિહ કસાય મુક્કો—ચાર પ્રકારના કષાયથી છુટા
ઇઅ અઠ્ઠારસ ગુણેહિં સંજુત્તો ॥૨॥--એ અઢાર ગુણે (કરીને) સહિત
પંચ મહવ્વય જુત્તો—પાંચ મહાવ્રતે કરીને યુક્ત
પંચ વિહાયાર પાલણ સમથ્થો—પાંચ પ્રકારના આચાર પાલવાનેસમર્થ
પંચ સમિઓ તિ ગુત્તો—પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિવાલા
છત્તીસ ગુણો ગુરૂ મજઝ ॥૨॥--એ છત્રીસ ગુણવાલા મારા ગુરૂ (છે)

॥ अथ खमासमण ॥

ઇચ્છામિ-(હું)ઇચ્છુછું	વંદિઉં-વાંદવાને [હિત	ત શરીર વડે
ખમા-ક્ષમાવંત	જાવણિજ્જાએ-શક્તિસ	મથ્થએણ-મસ્તકવડે
સમણો-સાધુ	નિસીહિઆએ-પાપરહિ	વંદામિ-વાંદુછું.

ઇચ્છામિ ખમાસમણો—ક્ષમાદિક ગુણે કરી સહિત, એવા હે સાધુજી !! હું ઇચ્છુંછું.

વંદિઉં જાવણિજ્જાએ નિસીહિઆએ—શક્તિ સહિત, એવા પાપ રહિત શરીર વડે વાંદવાને

મથ્થએણ વંદામિ—મસ્તક વડે વાંદુછું.

॥ अथ सुगुरुने सुखशाता पृच्छा ॥

ઇચ્છકાર-ઇચ્છાએકરી (ઇચ્છાકરંછું)	તપ-તપ	જાત્રા-યાત્રા(સંજમરૂપ)
સુહ-સુખે	શરીર-શરીર	નિર્વહોછોજી-નભાવો છોજી
રાઇ-રાત્રિ	નિરાબાધ-રોગ રહિત પણે	શાતા-સુખ
દેવસિ-દિવસ	સંજમ-ચારિત્ર	ભાતપાણી-આહાર પાણી

ઇચ્છકાર, સુહરાઈ, સુહદેવસિ—ઇચ્છાએ કરી સુખેરાત્રિ સુખે દિવસ **સુખતપ, શરીર નિરાબાધ**—સુખે કરીને તપમાં શરીરે રોગરહિતપણામાં **સુખ સંજમ જાત્રા નિર્વહોછોજી**—સુખે કરીને સંયમ રૂપ યાત્રામાં પ્રવર્તોછોજી

સ્વામી શાતાછેજી, ભાતપાણીનો લાભ દેજોજી.

॥ અથ ઇરિયાવહિયં ॥

ઇચ્છાકારેણ—ઇચ્છાએ કરી
સંદિસહ—આદેશ આપો
ભગવન્—હે ભગવંત
ઇરિયાવહિયં—રસ્તે ચાલતાં લાગેલા પાપથી
પડિક્કમામિ—પ્રતિક્રમુછું, પાછોવળુછું
ઇચ્છં—પ્રમાણ
ઇચ્છામિ—ઇચ્છુછું
પડિક્કમિઉં—પડિક્કમવાને, છોડવાને
ઇરિયાવહિયાએ—માર્ગમાં ચાલતાં

વિરાહણાએ—વિરાધનાથી
ગમણાગમણે—જતાં આવતાં
પાણ—પ્રાણ, જીવ
ક્કમણે—ચાંપવે
બીય—બીજ
હરિય—લીલીવનસ્પતિ
ઓસા—ઠાર
ઉત્તિંગ—કીડીઆરૂં
પણગ—સેવાલ પાંચ વર્ણની
દગ—પાણી
મટ્ટી—માટી
દગમટ્ટી—કાદવ
મક્કડા—કરોળિયા

સંતાણા—જાલ
સંકમણે—ચાંપ્યાથી
જે—જે
મે—મેં
જીવા=જીવ
વિરાહિયા=વિરાધ્યાહોય
એગિંદિયા=એક ઇંદ્રિય વાળા
બેઇંદિયા=બેઇંદ્રિવાળા
તેઇંદિયા=ત્રણઇંદ્રિવાળા
ચઉરિંદિયા=ચાર ઇંદ્રિ વાળા
પંચિંદિયા=પાંચ ઇંદ્રિ વાળા
અભિહયા=સામાઆવતા હણ્યા હોય

વત્તિયા=ધુલવડે ઢાંકયા	કિલામિયા=થકવ્યા	આવખાથી
લેસિયા=ભોંયસાથે ઘસ્યા	ઉદ્દવિયા=ભય પમાડયા	વવરોવિયા=ચુકાવ્યા
સંઘાઇઆ=શરીરેશરીર મેળવ્યાં	ઠાણાઓ=એક ઠેકાણેથી	તસ્સ=તેનું
	ઠાણં=બીજે ઠેકાણે	મિચ્છામિ=મારેમિથ્યા
સંઘટ્ટિઆ=પીડા કરી	સંકામિયા=મૂકયા	દુક્કડં=પાપ
પરિયાવિયા=દુઃખીકર્યા	જીવિયાઓ=જીવિતથી,	

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્—ઇચ્છાએ કરી હે ભગવંત ! આદેશ આપો

ઇરિયાવહિયં પડિક્કમામિ—માર્ગમાં ચાલતાં જે પાપ થયું હોય તેથી પડિક્કમું છું (પાછો વળું છું) ત્યારે ગુરૂ કહેકે પડિક્કમહ

ઇચ્છં ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં ॥૧॥—(શિષ્ય કહે) પ્રમાણ. પડિક્કમવાને ઇચ્છું છું.

ઇરિયાવહિયાએ વિરાહણાએ ॥૨॥—રસ્તે ચાલતાં જે જીવની વિરાધના થઇ હોય તે

ગમણા ગમણે ॥૩॥—જતાં આવતાં

પાણક્કમણે બીયક્કમણે હરિયક્કમણે—(ત્રસજીવ) જીવ ચાંપવે, બીજ ચાંપવે, લીલી વનસ્પતિ ચાંપવે કરી

ઓસા ઉત્તિંગ—ઠારનુ પાણી તથા કીડીઆરૂં

પણગ દગ—પાંચ વર્ણની સેવાલ. કાચું પાણી

મટ્ટીમક્કડા સંતાણા સંકમણે ॥૪॥—માટી, કરોળીઆની જાળ (એ સરવે ચાંપવાથી.)

જે મે જીવાવિરાહિયા ॥૫॥—જે કોઇ જીવો મેં વિરાધ્યા હોય

એગિંદિયા—એક ઇંદ્રિવાળા એટલે, પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયરો, વનસ્પતિ.

બેઇંદ્રિયા—બે ઇંદ્રિવાળા (શંખ, કીડા, અળસીયાં, પોરા, વગેરે
તેઇંદ્રિયા—ત્રણ ઇંદ્રિવાળા (માકણ, કીડી, મંકોડા, જુ, કંથુઆ વગેરે)
ચઉરિંદ્રિયા—ચાર ઇંદ્રિવાળા (માખી, ભમરા, પુદાં, વીંછી, વગેરે)
પંચિંદ્રિયા ॥૬॥—પાંચ ઇંદ્રિવાળા (મનુષ્ય તિર્યંચ વગેરે)
અભિહયા--સામા આવતા હણ્યા હોય
વત્તિયા--ધુળે કરી ઢાંકયા હોય
લેસિયા--ભૂમિ સાથે અથવા ભીંત સાથે ઘસ્યા
સંઘાઇયા--શરીરે શરીર મેળવ્યાં
સંઘટ્ટિયા--પીડા કરી
પરિયાવિયા--પરિતાપ ઉપજાવ્યા
કિલામિયા--થકવીને મૂડદાલ કીધા
ઉદ્દવિયા--ત્રાસ પમાડયા
ઠાણાઓઠાણં સંકામિયા--એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે મૂકયા
જીવિયાઓ વવરોવિયા--આવખા થકી ચુકાવ્યા (માર્યા)
તસ્સમિચ્છામિદુક્કડં ॥૭॥--તે (મારાં પાપ) મિથ્યા થાઓ

॥ अथ तस्स उत्तरी ॥

ઉત્તરી=વિશેષે શુદ્ધ	**વિસોહી**=વિશેષે શુદ્ધ	નિગ્ઘાયણ=ટાળવાને
કરણેણં=કરવે	**વિસલ્લી**=શલ્ય રહિત	અઠ્ઠાએ=અર્થે
પાયચ્છિત્ત=આલોયણ નું તપ	**પાવાણં**=પાપોનું	ઠામિ=રહું છું
	કમ્માણં=કર્મોનું	કાઉસ્સગ્ગં=કાઉસ્સગમાં

તસ્સ ઉત્તરી કરણેણં--તે પાપને વિશેષે શુદ્ધ કરવાને
પાયચ્છિત્ત કરણેણં--તે પાપને છેદ કરવાને
વિસોહી કરણેણં--આત્માને વધારે શોધવે કરીને

વિસલ્લી કરણેણં--આત્માને માયા, નિયાણુ અને મિથ્યાત્વ એ ત્રણુ શલ્ય રહિત કરવાને

પાવાણં કમ્માણં—પાપોને તથા કર્મોને

નિગ્ધાયણ ઠ્ઠાએ—ટાળવાને અર્થે

ઠામિકાઉસ્સગ્ગં—કાઉસ્સગ્ગમાં રહુંછું.

॥ अन्नथ्थ उससिएणं ॥

અન્નથ્થ=અન્યત્ર, બીજે ઠેકાણે

ઉસસિએણં=ઉંચાશ્વાસ વડે

નીસસિએણં=નીચા શ્વાસ વડે

ખાસિએણં=ખાંસી વડે, ઉધરસ વડે

છીએણં=છીંકવડે

જંભાઇએણં=બગાસા વડે

ઉડ્ડુએણં=ઓડકાર વડે

વાયનિસગ્ગેણં=વા સરવા વડે

ભમલિએ=તમર આવે

પિત્તમુચ્છાએ=પીતના ઉછાળાએ

સુહુમેહિં=સુક્ષ્મ રીતે

અંગ=શરીર

સંચાલેહિં=સંચારવડે

ખેલ=કફ, થુંક

દિઠ્ઠિ=દૃષ્ટિ

એવં=એ પ્રકારે

આઇએહિં=ઇત્યાદિકેઇને

આગારેહિં=આગારોવડે

અભગ્ગો=અખંડિત

અવિરાહિઓ=અવિરાધિત

હુજ્જ=હોજો

મે=મારો

કાઉસ્સગ્ગો=કાઉસ્સગ્ગ

જાવ=જ્યાં સુધી

અરિહંતાણં=અરિહંતોને

ભગવંતાણં=ભગવંતોને

નમુક્કારેણં=નમસ્કારવડે

ન=ન

પારેમિ=પારૂં

તાવ=ત્યાંસુધી

કાયં=કાયાને

ઠાણેણં=સ્થાનકવડે

મોણેણં=મૌનવડે

ઝાણેણં=ધ્યાનવડે

અપ્પાણં=મારી કાયાને

વોસિરામિ=વોસિરાવું છું, તજુંછું

અન્નથ્થ—(નીચે જે આગારો કહેવાશે તે સિવાય) બીજે ઠેકાણે

ઉસસિએણં, નીસસિએણં, ખાસિએણં, છીએણં—ઉંચો શ્વાસ લેવે, નીચો શ્વાસ મુકવે, ઉધરસવડે, છીંક આવે
જંભાઇએણં, ઉડ્ડુએણં, વાયનિસગ્ગેણં—બગાસુ આવે, ઓડકાર આવે, વા સરવે કરીને
ભમલિએ પિત્તમુચ્છાએ ॥૧॥—તમર આવે, પીતના ઉછાળે કરી
સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં—સૂક્ષ્મ રીતે શરીર હાલવે કરી
સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં—સૂક્ષ્મ રીતે કફ તથા (થુંક ગળવે કરી)
સુહુમેહિં દિઠ્ઠિસંચાલેહિં ॥૨॥—સૂક્ષ્મ રીતે દ્રષ્ટિ સંચારવે કરી
એવમાઇ એહિં આગારેહિં—એ પ્રકારે બીજા પણ અગારો વડે (મારો કાઉસ્સગ્ગ)
અભગ્ગો અવિરાહિઓ,—અખંડિત અને અવિરાધિત (સંપૂર્ણ)
હુજ્જ મે કાઉસ્સગ્ગો ॥૩॥—મારો કાઉસ્સગ્ગ હોજો
જાવ અરિહંતાણં ભગવંતાણં—જ્યાં સુધી અરિહંત ભગવંતને
નમુક્કારેણં ન પારેમિ ॥૪॥—નમસ્કાર વડે ન પારૂ
તાવકાયં—ત્યાં સુધી કાયાને
ઠાણેણં, મોણેણં, ઝાણેણં—સ્થાનક વડે, મૌનવડે, અને ધ્યાનવડે
અપ્પાણં વોસિરામિ—મારી કાયાને વોસિરાવું છું.

॥ અથ લોગસ્સ ॥

લોગસ્સ=લોકને વિષે	જિણે=રાગદ્વેષ જીતનાર	કેવલી=કેવળજ્ઞાની
ઉજ્જોઅગરે=ઉદ્યોત કરનાર	અરિહંતે=અરિહંતની	ઉસભ=ઋષભદેવને
ધમ્મતિત્થયરે=ધર્મ તીર્થના કરનાર	કિત્તઇસ્સં=સ્તુતિકરીશ	અજિઅ=અજિતનાથને
	ચઉવીસંપિ=ચોવીશે પણ	ચ=વળી
		વંદે=વાંદુછું

સંભવં=સંભવનાથને
અભિણંદણં=અભિનંદન (સ્વામીને)
સુમઈં=સુમતિનાથને
પઉમપ્પહં=પદ્મપ્રભુને
સુપાસં=સુપાર્શ્વનાથને
જિણં=જિનેશ્વરને
ચંદપ્પહં=ચંદ્રપ્રભુને
વંદે=વાંદુછું
સુવિહિં=સુવિધિનાથને
પુપ્ફદંત=પુષ્પદંતને
સિઅલ=શીતલનાથને
સિજ્જંસ=શ્રેયાંસનાથને
વાસુપુજ્જં=વાસુપૂજ્યને
વિમલં=વિમલનાથને
અણંતં=અનંતનાથને
ધમ્મં=ધર્મનાથને
સંતિંચ=શાંતિનાથને
વંદામિ=વાંદુછું
કુંથું=કુંથુનાથને
અરં=અરનાથને
મલ્લિં=મલ્લિનાથને

મુણિસુવ્વયં=મુનિસુવ્રત સ્વામીને
નમિજિણં=નમિજિનને
રિટ્ઠનેમિં=અરિષ્ટનેમિને (નેમનાથને)
પાસં=પાર્શ્વનાથને
તહ=તેમજ
વદ્ધમાણં=વર્ધમાન સ્વામીને (મહાવીરસ્વામીને)
એવં=એ પ્રકારે
મએ=મહારે જીવે
અભિથુઆ=સ્તવ્યા
વિહુય=ટાલ્યા
રય=રજ
મલા=મેલ
પહીણ=અતિશય ક્ષય કર્યા છે
જર=જરા, ઘડપણ
મરણા=મરણ
જિણવરા=જિનવરો
તિત્થયરા=તીર્થંકરો
મે=મહારા ઉપર
પસિયંતુ=પ્રસન્ન થાઓ
કિત્તિય=સ્તવ્યા

વંદિય=વાંદ્યા
મહિયા=પૂજ્યા
જે=જે
એ=એ
ઉત્તમા=ઉત્તમ
સિદ્ધા=સિદ્ધ થયા
આરૂગ્ગ=રોગરહિતપણું
બોહિ=બોધીબીજ (સમકીત)
લાભં=લાભ
સમાહિ=સમાધિ (ચિત્તની સ્થિરતા)
વર=પ્રધાન, શ્રેષ્ટ
ઉતમં=ઉત્તમ
દિંતુ=આપો
ચંદેસુ=ચંદ્રથકી [મેળ
નિમ્મલયરા=ઘણા નિ·
આઇચ્ચેસુ=આદિત્યથી (સૂરજથી)
અહિયં=અધિક, વધારે
પયાસયરા=પ્રકાશકરનાર
સાગર=સમુદ્ર
વર=પેઠે
ગંભીરા=ગંભીર

સિદ્ધા=સિધ્ધો **સિદ્ધિં**=મુક્તિ	**મમ**=મને	**દિસંતુ**=આપો

લોગસ્સ ઉજ્જોઅગરે—લોકને વિષે ઉદ્યોત કરનાર (કેવળજ્ઞાન વડે અજવાળુ કરનાર)

ધમ્મતિથ્થયરે જિણે—ધર્મ તીર્થના કરનાર અને રાગદ્વેષ જીતનારા છે એવા

અરિહંતે કિત્તઇસ્સં—અરિહંતની હું સ્તુતિ કરીશ.

ચઉવીસંપિ કેવલી ॥૧॥—એ ચોવીસે કેવળજ્ઞાન પામેલા છે તેમને તથા બીજા પણ તીર્થંકરોને

ઉસભમજિઅં ચ વંદે—ઋષભદેવ, તથા શ્રી અજિતનાથને વાંદુછું.

સંભવમભિણંદણં ચ સુમઇંચ—સંભવનાથ તથા અભિનંદન સ્વામી તથા સુમતિનાથ પ્રત્યે વલી.

પઉમપ્પહં સુપાસં—પદ્મપ્રભુ તથા સુપાર્શ્વનાથ પ્રત્યે.

જિણંચ ચંદપ્પહં વંદે ॥૨॥—રાગ દ્વેષના જીતનાર એવા ચંદ્ર પ્રભુને વાંદુછું.

સુવિહિંચ પુપ્ફદંતં--સુવિધિનાથ અથવા પુષ્પદંતને (એબે નામ નવમાનાં છે.)

સિઅલ સિજ્જંસ વાસુપુજ્જં ચ--શ્રી શીતલનાથ, શ્રેયાંસનાથ તથા વાસુપુજ્ય સ્વામી પ્રત્યે વળી

વિમલમણંતં ચ જિણં--વિમલનાથ તથા અનંતનાથ જે કર્મ શત્રુ જીતનાર છે.

ધમ્મં સંતિં ચ વંદામિ ॥૩॥--ધર્મનાથ તથા શાંતિનાથને વાંદુછું.

કુંથું અરંચ મલ્લિં--કુંથુનાથ, અરનાથ તથા મલ્લિનાથને.

વંદે મુણિસુવ્વયં નમિજિણંચ--મુનિસુવ્રત સ્વામીને તથા નમિનાથને વાંદુછું.

વંદામિ રિઠ્ઠનેમિં--અરિષ્ટનેમીને વાંદુંછું,

પાસં તહ વધ્ધમાણં ચ ॥૪॥ પાર્શ્વનાથને તેમજ વર્ધમાન સ્વામીને

એવં મએ અભિથુઆ--એ પ્રકારે મ્હારે જીવે સ્તવ્યા.

વિહુય રયમલા પહીણજરમરણા--(એ તીર્થંકરો કેવા છે ? તો કે) જેમણે કર્મ રૂપ રજ અને મેલ ટાળ્યા છે તથા જેણે ઘડપણ તથા મરણ ક્ષય કર્યાં છે, એવા.

ચઉવીસંપિજિણવરા--ચોવીસે જીનવરો (તથા બીજા પણ જીનવરો)

તિત્થયરા મે પસિયંતુ ॥૫॥--તીર્થંકરો મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ.

કિત્તિય વંદિય મહિયા--સ્તવવા વાંદવા અને પૂજવા યોગ્ય.

જે એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા--એવા જે લોકને વિશે ઉત્તમ સિદ્ધ થયા છે તે

આરૂગ્ગ બોહિલાભં--જેથી રોગ રહિતપણું (મોક્ષ) થાય એવા સમકિત (બોધીબીજ)નો લાભ થવાને.

સમાહિ વર મુત્તમં દિંતુ ॥૬॥--ઉત્તમ અને પ્રધાન એવી સમાધી (ચિત્તની સ્થિરતા) આપો.

ચંદેસુ નિમ્મલયરા--ચંદ્રથી વધારે નિર્મળ.

આઇચ્ચેસુ અહિયં પયાસયરા--સૂર્યથી વધારે પ્રકાશ કરનાર.

સાગર વર ગંભીરા--સમુદ્રની પેઠે ગંભીર.

સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ--એવા હે સિધ્ધો મને સિદ્ધિ આપો,

॥ अथ करोमिभंते ॥

કરેમિ=કરૂંછું	કરૂંછું	મણેણં=મને કરી
ભંતે=હે ભગવંત	જાવ=જ્યાં સુધી	વાયાએ=વચને કરી
સામાઇયં=સામાયિક	નિયમં=નિયમને	કાયેણં=કાયાએ કરીને
સાવજ્જં=સાવઘ પાપવાળા	પજ્જુવાસામિ=સેવું	કારવેમિ=કરાવું
જોગં=યોગને વેપારને	દુવિહં=બે પ્રકારે	નિંદામિ=નિંદુછું
પચ્ચખ્ખામિ=ત્યાગ	તિવિહેણં=ત્રણ પ્રકારે કરી	ગરિહામિ=ગુરૂના સાખે ગહુંછું

કરેમિભંતે સામાઇયં--હે ભગવંત હું (સમતારૂપ) સામાયિક કરૂં છું

સાવજ્જં જોગં પચ્ચખ્ખામિ--સાવઘ (પાપસહિત) વેપારને ત્યાગ કરૂં છું (ક્યાં સુધી)

જાવ નિયમં પજ્જુવાસામિ--જ્યાં સુધી (સામાયક વ્રતના) નિયમને સેવું (ત્યાં સુધી)

દુવિહં તિવિહેણં--બે પ્રકારે (કરાવવા રૂપ) ત્રણ પ્રકારે (તે)

મણેણં વાયાએ કાયેણં--મન, વચન, અને કાયાએ કરી

ન કરેમિ ન કારવેમિ--ન કરૂં તથા ન કરાવું

તસ્સભંતે પડિક્કમામિ—તે (સાવઘ પાપને) હે ભગવંત ! હું પડિક્કમુંછું.

નિંદામિ, ગરિહામિ--નિંદુછું, ગુરૂ સાખે ગહુંછું

અપ્પાણં વોસિરામિ--વળી તેથી મારી કાયાને વોસિરાવુંછું (તજુંછું)

॥ अथ सामाइअ वयजुत्तो ॥

સામાઇય=સામાયક	જત્તિઆ=જેટલી	સાવઓ=શ્રાવક
મણે=મન	વારા=વાર	જમ્હા=જે માટે
હોઈ=હોય	સામાઇઅંમિ=સામાયકમાં	એએણં=એ, એણે
નિયમ=નિયમ		કારણેણં=કારણે કરીને
છિન્નઇ=છેદે	ઉ=તો	બહુસો=ઘણીવાર
અસુહં=અશુભ, માઠાં	કએ=કર્યે	કુજ્જા=કરે, કરવું જોઇએ
કમ્મં=કર્મને	ઇવ=પેઠે, સમાન	

સામાઇઅ વયજુત્તો—સામાયિકવ્રત યુકત
જાવમણે હોઇ નિયમ સંજુત્તો—જ્યાં લગી મન નિયમે કરીને સહિત હોય (ત્યાં સુધી)
છિન્નઈ અસુહં કમ્મં—અશુભ કર્મને છેદે
સામાઇઅ જત્તિઆવારા ॥૧॥—જેટલીવાર સામાયક કરે (તેટલીવાર
સામાઇયંમિ ઉ કએ—(જે માટે) સામાયક કરતી વખતે
સમણોઇવ સાવઓ હુવઈ જમ્હા—શ્રાવક સાધુની પેરે (સમાન) હોય
એએણ કારણેણં—એ કારણે કરીને
બહુસો સામાઇયં કુજ્જા—ઘણીવાર સામાયક કરવાં જોઇએ.

સામાયક વિધિં લીધું, વિધિં પારિઉં, વિધિ કરતાં જે કોઈ અવિધિ હુઓ હોય, તે સવિ હું મન વચન કાયાયે કરી તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં. દશ મનના, દશ વચનના, બાર કાયાના, એવં બત્રીસ દોષમાં જે કાંઇ દોષ લાગ્યો હોય, તે સવિ હું મન વચન કાયાયે કરી તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં.

॥ मुहपत्तिना पचीस बोल ॥

(૧) સુત્ર અર્થ તત્વ કરી સદ્દહું (૨) સમકતિ મોહની, (૩) મિશ્ર મોહની, (૪) મિથ્યાત્વ મોહની, પરિહરૂં (૫) કામરાગ, (૬) સ્નેહરાગ, (૭) દ્રષ્ટિરાગ, પરિહરૂં. (૮) સુદેવ, (૯) સુગુરૂ, (૧૦) સુધર્મ, આદરૂં. (૧૧) કુદેવ, (૧૨) કુગરૂ, (૧૩) કુધર્મ, પરિહરૂં. (૧૪) જ્ઞાન, (૧૫) દર્શન, (૧૬) ચારિત્ર, આદરૂં. (૧૭) જ્ઞાન વિરાધના, (૧૮) દર્શન વિરાધના, (૧૯) ચારિત્ર વિરાધના, પરિહરૂં. (૨૦) મનગુપ્તિ, (૨૧) વચન ગુપ્તિ. (૨૨) કાયગુપ્તિ, આદરૂં. (૨૩) મનદંડ, (૨૪) વચનદંડ, (૨૫) કાયદંડ, પરિહરૂં.

॥ अंगना पचीस बोल ॥

(૧) હાસ્ય, (૨) રતિ, (૩) અરતિ, પરિહરૂં, ડાબે હાથે પડિલેહવા. (૪) ભય, (૫) સોગ, (૬) દુગંછા, પરીહરૂં. જમણે હાથે (૭) કૃષ્ણલેશ્યા, (૮) નીલલેશ્યા, (૯) કાપોત લેશ્યા, પરિહરૂં. માથા ઉપર. (૧૦) રસગારવ, (૧૧) રિધ્ધિગારવ, (૧૨) શાતા ગારવ, પરિહરૂં, મોઢે. (૧૩) માયાશલ્ય. (૧૪) નિયાણ શલ્ય. (૧૫) મિથ્યાત્વ શલ્ય. પરિહરૂં, છાતીએ. (૧૬) ક્રોધ. (૧૭) માન, પરિહરૂં. પુંઠે ડાબે ખભે. (૧૮) માયા. (૧૯) લોભ, પરિહરૂં પૂંઠે જમણે ખભે (૨૦) પૃથ્વીકાય. (૨૧) અપકાય. (૨૨) તેઉકાયની જયણા કરૂં, ડાબે પગે. (૨૩) વાઉકાય, (૨૪) વનસ્પતિકાય, (૨૫) ત્રસકાયની રક્ષા કરૂં. જમણે પગે.

ઉપર કહેલા પચાસ બોલ સાધુ તથા શ્રાવકને કહેવાના છે, અને ૩ લેસ્યા, ૩ શલ્ય, ૪ કષાય, એ દશ સિવાયના ૪૦ બોલ, સાધવી અને શ્રાવિકાએ કહેવા.

॥ सामायकना बत्रीस दोष ॥

દશ મનના.	દશ વચનના.	બાર કાયાના.
(૧) વેરી દેખી રીસ કરે	(૧) કુવચન બોલે	(૧) આસન ચપળ
	(૨) હુંકારા કરે	(૨) ચારદિશાએ જુએ
(૨) અવિવેક ચિંતવે	(૩) પાપ આદેશ દીએ	(૩) સાવઘ કામ કરે
(૩) અર્થ ન ચિંતવે	(૪) લવારો કરે	(૪) આળસ મરડે
(૪) મનમાં ઉદ્વેગ ધરે	(૫) કલહ કરે	(૫) અવિનયે બોલે
(૫) યશની વાંછા ધરે	(૬) આવો જાઓ કહે	(૬) ઓઠું લઈ બેસે
(૬) વિનય ન કરે	(૭) ગાળ બોલે	(૭) મેલ ઉતારે
(૭) ભય ચિંતવે	(૮) બાળક રમાડે	(૮) ખરજ ખણે
(૮) વ્યાપાર ચિંતવે	(૯) વિકથા કરે	(૯) પગ ઉપર પગ ચડાવે
(૯) ફળનો સંદેહ રાખે	(૧૦) હાંસી કરે	(૧૦) અંગ ઉઘાડું મુકે
(૧૦) નિયાણું કરે		(૧૧) અંગ ઢાંકે
		(૧૨) ઉંઘે

॥ अथ जंकिंचि ॥

જં=જે	સગ્ગે=સ્વર્ગમાં	બિંબાઇં=બિંબ,પ્રતિમા
કિંચિ=કોઇ	પાયાલિ=પાતાળમાં	તાઈં=તે
નામ=નામ	માણુસે=મનુષ્યમાં	સવ્વાઇં=સર્વે
તિત્થં=તીર્થ	જાઈં=જે	

જંકિંચિ નામ તિત્થં--જે કોઇ નામ તીર્થ હોય
સગ્ગે પાયાલિ માણુસે લોએ--સ્વર્ગ પાતાલ અને મનુષ્ય લોકમાં
જાઇં જિણ બિંબાઇં--જે કોઇ જિનેશ્વર ભગવાનની પ્રતિમા હોય
તાઇં સવ્વાઇં વંદામિ--તે સર્વ પ્રત્યે હું વાંદુછું

॥ अथ नमुथ्थुणं वा शक्रस्तव ॥

નમુથ્થુણં=નમસ્કાર થાઓ	પુંડરિયાણં=પુંડરિક કમળ જેવાને	દયાણં=આપનારને
આઇગરાણં=આદિ યા શરૂઆતના કરનારને	ગંધહુથ્થીણં=ગંધ હસ્તી જેવાને	ચખ્ખુ=ચક્ષુ
તિત્થયરાણં=તીર્થંકરોને	લોગ=લોક (માં)	મગ્ગ=માર્ગ
સયં=પોતે પોતાની મેળે	નાહાણં=નાથોને, સ્વામીને	શરણ=શરણ, આસરો
સં=સમ્યક્ પ્રકારે	હિઆણં=હિતકરનારને	બોહિ=બોધિ, સમકિત
બુદ્ધાણં=બોધ પામેલાને	પઇવાણં=દીવા (સમાન) ને	ધમ્મ=ધર્મ
પુરિસ=પુરૂષો (માં)	પજ્જોઅગરાણં=પ્રકાશ કરનારને	દેસિયાણં=ઉપદેશ કરનારને
ઉત્તમાણં=ઉત્તમ (ને)	અભય=ભયરહિતપણું	નાયગાણં=નાયકને
સીહાણં=સીંહોને		સારહીણં=સારથીને
		ચાઉરંત=ચારગતિનો અંતકરનારને

ચક્કવટ્ટીણં=ચક્રવર્તીને
અપ્પડીહય-અપ્રતિહત
કોઇથી હણાય, રોકાય
નહી તેવું
નાણ=જ્ઞાન
દંસણ=દરશન
ધરાણં=ધારણકરનારને
વિયટ્ટ=નિવર્ત્યું છે
છઉમ=છદ્મસ્થપણું, ક-
પટપણું
જિણાણં=જિતનારને
જાવયાણં-જિતાવનારને
તિન્નાણં=તરેલાને

તારયાણં=તારનારને
બુદ્ધાણં=બોધપામેલાને
બોહયાણં=બોધ કરાવ-
નારને
મુત્તાણં=મુકાએલાને
મોઅગાણં=મૂકાવનારને
સવ્વનૂણં=સર્વજ્ઞોને
દરિસિણં=દેખનારને
શિવં=ઉપદ્રવ રહિત
અયલં=અચળ, સ્થિર
અરૂઅં=રોગરહિત
અણંત=અનંત
અક્ખય=અક્ષય

અવ્વાબાહં=પીડારહિત
અપુણરાવિત્તિ=ફરીથી
પાછું આવવું નથી
ગઇ=ગતિ
નામધેયં=નામવાળું
સંપત્તાણં=પામેલાને
જીઅ=જીતેલાને
ભયાણં=ભયોને
અઇઆ=ભૂતકાળે
ણાગએ=અનાગતકાલે
ભવિસ્સંતિ=થશે
સંપઇઅ=સંપ્રતિહમણાં
વટ્ટમાણા=વર્ત્તતા

નમુથ્થુણં—નમસ્કાર થાઓ, કોને ? તે કહે છે

અરિહંતાણં ભગવંતાણં ॥૧॥—અરિહંતોને, ભગવંતોને

આઇગરાણં તિથ્થયરાણં-ધર્મની આદિના કરનારને, તીર્થંકર ભગવાનને

સયંસંબુદ્ધાણં ॥૨॥—પોતે સમ્યક્ પ્રકારે બોધ પામેલાછે તેમને

પુરિસુત્તમાણં—પુરૂષોને વિષે ઉત્તમ છે તેમને

પુરિસસીહાણં—પુરૂષોને વિષે સિંહસમાન છે તેમને

પુરિસવર પુંડરિઆણં—પુરૂષને વિષે ઉત્તમ પુંડરીક કમળ જેવાછે તેમને

પુરિસવર ગંધહથ્થીણં ॥૩॥—પુરૂષને વિષે ઉત્તમ ગંધ હસ્તી જેવાને

લોગુત્તમાણં—લોકને વિષે ઉત્તમ છે તેમને

લોગનાહુણં—લોકના નાથને
લોગહિઆણં—લોકને હિત કરનાર છે તેમને
લોગપઇવાણં—લોકને વિષે (જ્ઞાનરૂપી) દીવા સમાન છે તેમને
લોગપજ્જોઅગરાણં ॥૪॥—લોકને વિષે પ્રકાશ કરનારને
અભયદયાણં—સર્વ જીવોને અભય આપનાર છે તેમને
ચખ્ખુદયાણં—(સમ્યક્‌જ્ઞાન રૂપ) ચક્ષુના આપનારને
મગ્ગદયાણં—(જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રરૂપ) માર્ગ આપનારને
સરણદયાણં—(કર્મ રૂપ શત્રુની બીકથી) શરણ આપનારને
બોહિદયાણં ॥૫॥—બોધી બીજ (સમકિત) આપનારને
ધમ્મદયાણં—દેશવિરતિ અને સર્વ વિરતી રૂપ ધર્મ આપનારને
ધમ્મદેસિઆણં—ધર્મના ઉપદેશ કરનારને
ધમ્મનાયગાણં ધમ્મસારહીણં—ધર્મના નાયકને, ધર્મના સારથીને
ધમ્મવર ચાઉરંત ચક્કવટ્ટીણં ॥૬॥—ચાર ગતિનો અંત કરનાર ઉત્તમ ધર્મરૂપ ચક્ર ધરનારને
અપ્પડિહયવરનાણ દંસણધરાણં—કોઇથી હણાય રોકાય નહી એવું ઉત્તમજ્ઞાન અને દર્શનના ધરનારને
વિયટ્ટછઉમાણં ॥૭॥—છદ્મસ્થપણાથી નિવર્ત્યા છે તેમને
જિણાણં જાવયાણં—કર્મશત્રુ જીતેલાને તથા જીતાવનારને
તિન્નાણં તારયાણં—સંસાર સમુદ્રથી તરેલાને તથા તારનારને
બુદ્ધાણં બોહયાણં—પોતે બોધ પામેલા છે તેમને તથા ભવ્યજીવોને બોધ કરાવનાર છે તેમને
મુત્તાણં મોઅગાણં ॥૮॥—કર્મથી મુકાએલાને તથા બીજાને મુકાવનારને
સવ્વન્નૂણં સવ્વદરિસિણં—સર્વજ્ઞને તથા સર્વદર્શીને
શીવ—જે સર્વ ઉપદ્રવ રહિતને

મયલ મરૂઅ મણંત મખ્ખય—અચલ, રોગરહિત, અનંત, અક્ષય.
મવ્વાબાહ—સર્વ પ્રકારે પીડા રહિત છે
મપુણરાવિત્તિ—જ્યાંથી ફરીથી પાછું આવવું નથી
સિદ્ધિગઈ નામધેયં—સિદ્ધ ગતિ છે નામ જેનું
ઠાણં સંપત્તાણં—એવા સ્થાનકને પામ્યા છે (તથા)
નમો જિણાણં જિઅભયાણં ॥૯॥—જે ભયોને જીતેલા છે એવા જિનોને નમસ્કાર થાઓ
જેઅ અઈઆ સિદ્ધા—જે ભૂતકાળને વિષે સિદ્ધ થયા
જેઅ ભવિસંતિણાગએકાલે—જે ભવિષ્યકાળને વિષે સિદ્ધ થશે,
સંપઈઅ વટ્ટમાણા—સંપ્રતિકાલને વિષે વર્તતા (તીર્થંકરો)
સવ્વે તિવિહેણ વંદામિ—તે સર્વેને મન, વચન, અને કાયાએ કરી હું વાંદુ છું.

॥ अथ जावंति चेइआइं ॥

જાવંતિ=જેટલા	તિરિઅ=તિરચ્છાં, વચલા	તત્થ=ત્યાં
ચેઈઆઈં=ચૈત્ય, પ્રતિમા	લોએઅ=લોકને વિષે	સંતાઈં=છતી, રહેલી
ઉડ્ઢે=ઉર્ધ્વ (લોકમાં)	ઈહ=અહીં	
અહે=અધો (લોકમાં)	સંતો=રહેલો, છતો	

જાવંતિ ચેઈઆઈં—જેટલી જિન પ્રતિમા
ઉડ્ઢેઅ અહેઅ તિરિઅ લોએઅ—ઉર્ધ્વ (સ્વર્ગ) અધો (પાતાળ) અને તિરચ્છાં (મનુષ્ય) લોકને વિષે છે
સવ્વાઈં તાઈં વંદે—તે સર્વે પ્રત્યે હું વાંદુછું
ઈહ સંતો તત્થ સંતાઈં—અહીં રહ્યો થકો ત્યાં રહેલી (જિનપ્રતિમાઓને,

॥ अथ जावंत केविसाहू ॥

જાવંત=જેટલા	મહાવિદેહેઅ-મહાવિદેહમાં	પણઓ=નમસ્કારથાઓ
કેવિ=કોઇપણ	સવ્વેસિં=સર્વેને	તિદંડ=ત્રણદંડ
ભરહ=ભરત	તેસિં=તેમને	વિરયાણું=વિરામ પામેલા, રહિત
એરવય=ઐરવત		

જાવંત કેવિસાહુ—જેટલા કોઇપણ સાધુ

ભરહેરવય મહાવિદેહેઅ—(પાંચ) ભરત, (પાંચ) ઐરવત (પાંચ) મહાવિદેહ એ પંદર ક્ષેત્રમાં

સવ્વેસિં તેસિં પણઓ—તે સર્વે પ્રત્યે મારો નમસ્કાર થાઓ.

તિવિહેણ—ત્રણ પ્રકારે. (મન-વચન-કાયાયે કરીને)

તિદંડ વિરયાણું ॥૧॥—(તે સાધુ કેવા છે ? તો કે) અશુભ મન વચન કાયાના ત્રણ દંડથી નિવર્ત્યા છે. ॥૧॥

॥ अथ नमस्कार ॥

નમો ऽर्हत्—નમસ્કાર થાઓ અરિહંત ભગવાનને

સિદ્ધાચાર્યો—(વળી) સિદ્ધ ભગવાનને, તથા આચાર્ય ભગવાનને

પાધ્યાય સર્વ સાધુભ્ય:—ઉપાધ્યાયોને, તથા સર્વ સાધુને

॥ अथ उपसर्गहर स्तवन. ॥

ઉવસગ્ગ=ઉપસર્ગ, સંકટ	કમ્મ=કર્મના	નિન્નાસં=નાશકરનારને
હરં=હરણ કરનાર	ઘણ=સમૂહથી	મંગલ=દુ:ખનીનિવૃત્તિ
પાસં=પાર્શ્વ યક્ષ	મુક્કં=મુકાએલાને	કલ્લાણ=સુખનીવૃદ્ધિ
પાસં=પાર્શ્વનાથને	વિસહર=વિષહર, સાપ	આવાસં=ઘર
	વિસ=વિષ, ઝેર	ફુલિંગમંતં=ફુલિંગ

નામનો મંત્ર
કંઠે-કંઠને વિષે
ધારેઇ-ધારણ કરે
જો-જે
સયા-સદા
મણુઓ-મનુષ્ય
ગહ-ગ્રહ
રોગ-રોગ
મારી-મરકી
દુઠ્ઠ-દુષ્ટ, નિર્દય
જરા-જ્વર, તાવ
જંતિ-પામે છે
ઉવસામં-શાંતિ, નાશ
ચિઠ્ઠઉ-રહો
દૂરે દૂરે
મંતો-મંત્ર
તુજ્જ-તને
પણામો-પ્રણામ

વિ-પણ [વાળો
બહુફલો-ઘણા ફળ-
હોઇ-થાય છે
નર-પુરૂષ (વિષે
તિરિએસુ-તિર્યંચને
જીવાઃ-જીવો
પાવંતિ-પામે છે
ન-નહીં
દુઃખ-દુઃખ
દોગચ્ચં-માઠી ગતિ, દરિદ્રતા
તુહ-તમારા
સમ્મત્તે-સમ્યકત્વને
લદ્ધે-પામે છતે
ચિંતામણિ-ચિંતામણિ રત્ન

કપ્પપાયવ-કલ્પવૃક્ષ
અબ્ભહિએ-અધિક, વધારે
અવિગ્ઘેણં-વિઘ્નરહિત પણે
અયરામરં-મોક્ષ (ને)
ઠાણં-સ્થાનકને
સંથુઓ-સ્તવ્યો
મહાયસ-હેમોટાયશવાળા
ભત્તિ-ભક્તિ
ભર-સમૂહ
નિબ્ભરેણ-પૂર્ણ ભરેલ
હિઅએણ-હૈયાવડે
તા-તે કારણ માટે
દેવ-હે દેવ?
દિજ્જ-આપો
ભવેભવે-ભવોભવ
જીણચંદ-હે જિનચંદ્ર

ઉવસગ્ગહરં પાસં-ઉપસર્ગનો હરનાર પાર્શ્વનામનો યક્ષ છે સેવક જેમને એવા
પાસં વંદામિ—એવા પાર્શ્વનાથને હું વાંદુછું.
કમ્મ ઘણ મુક્કં—કર્મના સમુહથી મુકાએલા છે.
વિસહર વિસ નિન્નાસં—(મિથ્યાત્વરૂપ) સાપના ઝેરનો નાશ કરતારછે
મંગલ કલ્લાણ આવાસં ॥૧॥-મંગળ અને કલ્યાણનું ઘરછે
વિસહર ફુલિંગમંતં-વિસધર ફુલિંગ એ નામનો મંત્ર

કંઠે ધારેઇ જો સયામણુઓ–જે માણુસ કંઠને વિષે સદા ધારણુ કરે (યાદ કરે)

તસ્સગહ રોગ મારી–તેના દુષ્ટ ગ્રહ, રોગ અને મરકી

દુઠ્ઠ જરા જંતિ ઉવસામં ॥૨॥–દુષ્ટ શત્રુ અને તાવ ઉપશમ પામે છે.

ચિઠ્ઠઉ દૂરે મંતો–એ મંત્ર તો દૂર રહો

તુજ્જપણામોવિ બહુફલો હોઇ ॥૩॥–પરંતુ તમને પ્રણામ કરવો તે પણ ઘણા ફલવાળો થાયછે

નર તિરિએસુ વિ જીવા—મનુષ્ય અને તિર્યંચને વિષે પણ જીવો

પાવંતિ ન દુઃખ દોગચ્ચં ॥૩॥—દુઃખ અને દારિદ્ર ન પામે

તુહસમ્મત્તે લધ્ધે—તમારૂ સમ્યકૂત્વ દર્શન પામે છતે.

ચિંતામણિ કપ્પપાયવબ્ભહિએ—(તે સમ્યકૃત્વ દર્શન કેવું છે તો કે) ચિંતામણિ રત્ન અને કલ્પવૃક્ષથી અધિક છે

પાવંતિ અવિગ્ઘેણુ—વિઘ્નરહિત પણે પામેછે (શું ?)

જીવા અયરામરંઠાણું ॥૪॥—જીવો અજરામર (મોક્ષ) સ્થાનકને

ઇઅ સંથુઓ મહાયસ—હે મહાયશ ? એ પ્રકારે સ્તવ્યો

ભત્તિબ્ભરનિબ્ભરેણ હિઅએણુ—ભક્તિના સમુહે કરી પૂર્ણ ભરેલા હ્રદય વડે

તાદેવ દિજ્જબોહિં—તે કારણુ માટે હે દેવ સમક્તિ આપો

ભવે ભવે પાસ જિણુચંદં—હે પાર્શ્વજિનચંદ્ર જન્મોજન્મને વિષે

॥ अथ जयवीयराय ॥

જય–જયવંતાવર્તો	**હોઉ**–હોજો	**પભાવઓ**–પ્રભાવથી
વીયરાય–વીતરાગ	**મમં**–મારે	**ભયવં**–હે ભગવાન્
જગ–જગત્	**તુહ**–તારા	**ભવ**–સંસારનો

નિવ્વેઓ=નિર્વેદ (ઉદાસિપણું)
મગ્ગાણુસારિઆ=માર્ગાનુસારિપણું
ઇટ્ઠ=ઇષ્ટ (વાંછિત)
ફલ=ફળ
સિદ્ધિ=પ્રાપ્તિ
વિરૂદ્ધ=અવળુ (ઉલટું)
ચ્ચાઓ=ત્યાગ
ગુરૂજણ=માતાપિતાદિ વડેરા
પૂઆ=પૂજા
પરથ્થ=પરોપકાર (બીજાનો અર્થ)
કરણં=કરવું
સુહ=સારા
તવ્વય ણ=તેમનાવચન
સેવણા=સેવા
આભવં=મારે સંસાર હોય ત્યાંસુધી
અખંડા=અખંડ, હમેશાં
વારિજઈ=વાર્યું છે
જઇવિ=જોપણ
નિયાણ=નિયાણાનું
બંધણં=બાંધવું
સમએ=સિદ્ધાંતને વિષે
તહ=તો
સેવા=ભક્તિ
તુમ્હ=તમારા
ચલણાણં=પગની, ચરણની
દુઃખ=દુઃખ
ખ્ખઓ=ક્ષય
કમ્મ=કર્મ (નો)
સમાહિ=સમાધિ
મરણં=મરણ
બોહિલાભો=બોધિબીજનો લાભ
સંપજ્જઉ=થાઓ
મહ=મારે
એઅં=એ (ચાર)
તુહ=તુમ
નાહ=નાથ
પણામ=પ્રણામ, નમસ્કાર
માંગલ્યં=માંગળિક
કારણં=કારણ
પ્રધાનં=મુખ્ય, ઉત્તમ
ધર્માણં=ધર્મોમાં
જૈનં=જિનદેવનું
જયતિ=જયવંતુ વર્તેછે
શાસનં=શાસન

જયવીયરાય જગગુરૂ—હે શ્રી વીતરાગ ! હે જગત્રયગુરૂ જયવંતા વર્તો!

હોઉ મમં તુહપભાવઓ ભયવં ॥—હે ભગવંત તમારા પ્રભાવથી મારે થાઓ

ભવનિવ્વેઓ મગ્ગા,—શું ? ભવનિર્વેદપણું (ચારિત્ર) અને માર્ગાનુસારીપણું એટલે જૈનમાર્ગને અનુસારે ચાલવું તે

ણુ સારિયા ઇટ્ઠફલ સિદ્ધિ ॥૧॥—તથા વાંછિતફળની પ્રાપ્તિ

લોગ વિરૂધ્ધ ચ્ચાઓ—તથા લોક વિરૂદ્ધનો ત્યાગ થાઓ
ગુરૂજણ પૂઆપરથ્થકરણંચ ॥—વળી માતપિતા તથા સદ્દગુરૂ આદિ વડે-
રાની સેવા તથા પરોપકાર કરવો તે મારે થાઓ
સુહગુરૂજોગો તવ્વય,—સારા ગુરૂનો મેળાપ
ણસેવણા આભવમખંડા ॥૨॥—અને તેમના વચનની સેવા મારે આ
ભવ (સંસાર) હોય ત્યાં સુધી અખંડ (હમેશાં થાઓ)

વારિજ્જઇ જઇવિનિઆ,--વાર્યુંછે જો કે
ણબંધણં વીયરાય તુહ સમએ ॥--નિયાણાનું બાંધવું હે વીતરાગ ત-
મારા સિદ્ધાંતને વિષે
તહવિ મમ હુજ્જ સેવા,--તોપણ મારે તમારી સેવા હોજો
ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણં ॥૩॥--ભવોભવને વિષે તમારા ચરણનીસેવા
દુઃખખ્ખઓ કમ્મખ્ખઓ--શરીર અને મન સંબંધી દુઃખનો ક્ષય તથા
(આઠ) કર્મનો ક્ષય
સમાહિમરણં ચ બોહિલાભોઅ--સમાધિ મરણ વળી સમકિત બોધી
બીજનો લાભ
સંપજ્જઉ મહુએઅં--મારે એ (ઉપર કહેલી બાબતો) થાઓ
તુહનાહ પણામ કરણેણં--તુમ નાથ પ્રત્યે પ્રણામ કરવે કરીને
સર્વ મંગલ માંગલ્યં--સર્વ મંગળમાં માંગળિક
સર્વ કલ્યાણ કારણં--સર્વ કલ્યાણનું કારણ
પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં--સર્વ ધર્મોમાં પ્રધાન (મુખ્ય)
જૈનં જયતિ શાસનં--એવું જૈનશાસન જયવતુ વર્ત્તે છે

॥ अथ अरिहंत चेइआणं ॥

ચેઇઆણં=ચૈત્યોના (પ્રતિમાઓ)	**વંદણ**=વાંદવાના	**અર્થે**
	વત્તિઆએ=ફુલને	**પૂઅણ**=પૂજન

સક્કાર=સત્કાર
સમ્માણ=સન્માન
નિરૂવસગ્ગ=ઉપસર્ગ રહિત (મોક્ષ)
સધ્ધાએ=શ્રદ્ધા વડે
મેહાએ=બુદ્ધિથી વડે
ધીઇએ=ધીરજવડે
ધારણાએ=ધારણાવડે
અણુપ્પેહાએ=વારંવાર સંભારવાવડે
વઢ્ઢમાણિએ=વૃદ્ધિ પામતે થકે

અરિહંત ચેઇઆણં—અરિહંતની પ્રતિમાઓને (વાંદવાને અર્થે)
કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં—કાઉસ્સગ્ગ કરૂં છું.
વંદણ વત્તિઆએ—વાંદવાના ફળને અર્થે
પૂઅણ વત્તિઆએ—પૂજનના ફળને અર્થે
સક્કાર વત્તિઆએ—સત્કારે કરી પૂજવાથી થતા ફળને અર્થે
સમ્માણ વત્તિઆએ—સન્માને કરી પૂજવાથી થતા ફળને અર્થે
બોહિલાભ વત્તિઆએ—બોધિબીજના લાભને અર્થે
નિરૂવસગ્ગ વત્તિઆએ—મોક્ષને અર્થે
સધ્ધાએ મેહાએ ધીઇએ—શ્રધ્ધાવડે, નિર્મળ બુદ્ધિવડે, ધીરજ વડે
ધારણાએ અણુપ્પેહાએ—ધારણાવડે, વારંવાર સંભારવાવડે
વઢ્ઢમાણીએ ઠામિકાઉસ્સગ્ગં—(એ પાંચે બોલ) વૃદ્ધિ પામતે થકે હું કાઉસ્સગ્ગ કરૂં છું

॥ अथ कल्लाणकंदंनी स्तुति ॥

કુંદં=મુલ
જીણંદં=જીનેંદ્રને
તઓ=તે પછી
મુણિંદં=મુનીયોના ઈંદ્રને
પયાસં=પ્રકાશકરનારને
સુગુણં=ઉત્તમ ગુણ
ઠાણં=સ્થાનકને
ભત્તિઈ=ભક્તિએકરીને
સીરિં=શ્રી
વધ્ધમાણં=મહાવીર સ્વામીને
અપાર=પારવિનાનું
પત્તા=પામ્યાં
દિંતુ=આપો
સુઈ=સુચિ
સારં=સારાને
વિંદં=વૃંદ, સમુહ

વંદા=વાંદવા યોગ્ય
વલ્લી=વેલાના
વિશાલ=મોટા
નિવ્વાણ=નિર્વાણ
જાણુ=રથ
કપ્પં=જેવું
પણાસિયા=નાશકર્યાછે
એસેસ=સમસ્ત
કુવાઈ=કુવાદિ, પાખંડિ
દપ્પં=દર્પ (અહંકાર)
મ ં=મત

બુહાણં=પંડિતોના
નિચ્ચં=નિત્ય હમેશાં
જગ=જગત્
પ્પહાણં=પ્રધાન
કુંદ=મચકુંદનું ફુલ
ઇંદુ=ચંદ્ર
ગો=ગાય
ખ્ખીર=દુધ
તુસાર=હિમ
વન્ના=વર્ણવાળી
સરોજ=કમલ

હથ્થા=હાથવાળી
કમલે=કમલને વિષે
નિસન્ના=બેઠેલી
વાએસિરિ=વાગેશ્વરી
પુથ્થય=પુસ્તક
વગ્ગ=વર્ગ, સમૂહ
સુહાય=સુખને માટે
સા=તે
અમ્હ=અમને
પસથ્થા=ઉત્તમ

કલ્લાણકંદં પઢમં જિણંદં--સુખની વૃધ્ધિનું મૂળ એવા પ્રથમ જિનેંદ્રને

સંતિંતઓ નેમિજિણં મુણિંદં--અને શાંતિનાથ, તે પછી મુનિઓના ઇંદ્ર શ્રી નેમિ જીનેશ્વરને

પાસં પયાસં સુગુણિક્ક ઠાણં--વળી ત્રણ ભુવને વિષે પ્રકાશના કરનાર પાર્શ્વનાથને અને સારા ગુણના એકસ્થાનક રૂપ

ભત્તીઇવંદે સિરિવધ્ધમાણં ॥૧॥--શ્રી વર્ધમાન સ્વામી પ્રત્યે ભક્તિએ કરીને વાંદુછું

અપાર સંસાર સમુદ્દપારં--જે પારવિનાના સંસારરૂપ સમુદ્રના પારને

પત્તા સિવં દિંતુ સુઇક્કસારં--પામેલા એવા, જિનેંદ્રો પવિત્ર વસ્તુઓના એક સારરૂપ મોક્ષને આપો

સવ્વે જિણંદા સુરવિંદ વંદા--તે સર્વે જીનેંદ્રો દેવતાઓના જે સમુહ તેને કરીને વાંદવા યોગ્ય છે

કલ્લાણ વલ્લીણ વિસાલ કંદા ॥૨॥—વળી કલ્યાણ રૂપ વેલોના મોટા મૂળ છે

નિવ્વાણમગ્ગે વરજાણકપ્પં—મોક્ષ માર્ગને વિષે પહોંચાડવાને ઉત્તમ રથ સમાન છે

પણાસિયાસેસ કુવાઈ દપ્પં—વળી અતિશયપણે કરીને નાશ કર્યા છે સંપૂર્ણ પાખંડીયોના અહંકાર જેમણે એવા

મય જિણાણં સરણં બુહાણં—જિનેશ્વર ભગવાનનો મત તે પંડિતોને આધારભૂત છે

નમામિ નિચ્ચં તિજગપ્પહાણં ॥૩॥—તથા ત્રણ જગતને વિષે પ્રધાન છે એવા જિનમતને સદા નમસ્કાર કરૂંછું

કુંદિંદુગોખ્ખીર તુસાર વન્ના—મચકુંદ જાતીનાં ફુલ, ચંદ્રમા, ગાયનું દૂધ અને બરફ તેનાં જેવો ઉજ્વલ વર્ણછે જેનો

સરોજહથ્થા કમલે નિસન્ના—તથા હાથને વિષે કમલ ધારણ કરેલું છે અને કમલને વિષે બેઠેલી એવી

વાએસિરિ પુથ્થય વગ્ગહથ્થા—વળી પુસ્તકોનો સમુહ જેના હાથને વિષે છે એવી વાગ્રેશ્વરી દેવી

સુહાયસાઅમ્હ સયા પસથ્થા—તે અમને સદા સુખને માટે થાઓ

અથ સામાયક લેવાનો વિધિ.

પ્રથમ ઊંચે આસને પુસ્તક પ્રમુખ મુકીને શ્રાવક શ્રાવિકા કટાસણું, મુહપત્તી ચવલો લઈ શુદ્ધ વસ્ત્ર જગ્યા પૂંજી કટાસણા ઉપર બેસી મુહપત્તી ડાબા હાથમાં મુખ પાસે રાખી જમણો હાથ થાપનાજી સન્મુખ રાખીને એક નવકાર ગણી પંચિંદિય કહી ખમાસમણ દેઈ. ઇરિયાવહિઅં. તસ્સઉતરી. અન્નથ્થ ઊસસિએણં કહી એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહી ખમાસમણ દેઈ. ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્. સામાયિક મુહપત્તિ પડિલેહું ? ઇચ્છં, એમ કહી. મુહપત્તી તથા અંગની પ-

ડિલેહણના પચાસ બોલ કહી મુહપતિ પડિલેહવી. પછી ખમાસમણ દેઈ ઇ-ચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ સામાયક સંદીસાહું ? ઇચ્છં. વળી ખમાસમણ દેઈ. ઇચ્છા૦ સામાયક ઠાઉં ? ઇચ્છં. એમ બે હાથ જોડી એક નવકાર ગણી ઇચ્છકારી ભગવન્ પસાય કરી સામાયક દંડક ઉચ્ચરાવોજી. વડિલ કરેમિભંતે કહે. પછી ખમાસણ દેઈ ઇચ્છા૦ બેસણે સંદીસાહું ? ઇચ્છં. ખમા૦ ઇચ્છા૦ બેસણે ઠાઉં, ખમા૦ ઇચ્છા૦ સઝાય સંદિસાહું. ખમા૦ ઇચ્છા૦ સઝાય કરૂં. ઇચ્છં. એમ કહી ત્રણ નવકાર ગણવા પછી બે ઘડી સઝાય ધર્મ ધ્યાન કરવું. ઇતિ૦

अथ सामायक पारवानो विधि.

ખમાસમણ દેઈ. ઇરિયાવહિ પડિક્કમણાથી યાવત્ લોગસ્સ સુધી કહી. ખમા૦ ઇચ્છા૦ મુહપત્તિ પડિલેહું. ઇચ્છં કહી મુહપતિ પડિલેહી ખમા૦ ઇચ્છા૦ સામાયક પારૂં ? યથાશકિત. વળી ખમા૦ ઇચ્છા૦ સામાયક પાર્યું. તહત્તિ કહી પછી જમણો હાથ ચરવળા ઉપર અથવા કટાસણા ઉપર થાપી એક નવકાર ગણી " સામાઇય વયજુત્તો " કહીએ. પછી જમણો હાથ થાપના સન્મુખ સવળો રાખીને નવકાર ગણીએ.

अथ चैत्यवंदन करवानो विधि.

પ્રથમ ત્રણ ખમાસમણ દેઇને પછી ઇચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન્ ચૈત્યવંદન કરૂ, ઇચ્છં, પછી ચૈત્યવંદન, જંકિંચિ, કહી બે હાથ જોડી નાસિકા સુધી ઉંચા રાખી નમુથ્થુણં કહેવું; પછી જાવંતિ ચેઇઆઇં, કહી ખમાસમણ દેઈ જાવંત કેવિસાહુ કહી નમોર્હત્ સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ કહી પછી સ્તવન કહેવું. પછી બે હાથ જોડી માથા સુધી ઉંચા રાખી જયવીઅરાય કહેતા આભવમખંડા સુધી કહી હાથ જરા નીચા ઉતારી બધા જયવિઅરાય પુરા કરવા; પછી ઉભા થઈ અરિહંત ચેઇઆણં કરેમિ કાઉસગ્ગં અન્નથ્થ ઉસસિએણં, કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પછી નમો અરિહંતાણં કહી નમોર્હત્ સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ કહી એક થોય કહેવી;

ચૈત્યવંદન.

૧

સકળ કુશળ વલ્લી, પુષ્કરાવર્ત્ત મેઘો;
દુરિત તિમિર ભાનુ, કલ્પ વૃક્ષોપમાનઃ
ભવજલ નિધિ પોતઃ સર્વ સંપત્તિ હેતુ;
સભવતુ સતતં વઃ શ્રેયસે શાંતિનાથઃ શ્રેયસે પાર્શ્વનાથ.

૨

શ્રી શેત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે;
ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભજળ પાર ઉતારે. ૧
અનંત સિદ્ધનો એ ઠામ, સકલ તીર્થનો રાય;
પુરવ નવાણું રીખવદેવ, જ્યાં ઠવીઆ પ્રભુ પાય. ૨
સુરજકુંડ સોહામણો, કવડ જક્ષ અભિરામ;
નાભીરાયા કુલમંડણો, જીનવર કરૂં પ્રણામ. ૩

૩

શ્રી સીમંધર વીતરાગ, ત્રીભુવન તુમે ઉપગારી;
શ્રી શ્રેયાંસ પીતા કુલે, બહુ શોભા તુમારી. ૧
ધન્ય ધન્ય માતા સત્યકી, જેણે જાયો જયકારી;
વૃષભ લંછન વીરાજમાન, વંદે નર નારી. ૨
ધનુષ પાંચસેં દેહડીએ, સોહીએ સોવનવાન;
કીર્ત્તિવિજય ઉવઝાયનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

૪

બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણમીજે ભાવે;
સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહગ જાવે.

આચારજ ગુણ છત્રીસ, પચવીસ ઉવઝાય;
સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં સુખ થાય.
અષ્ટોત્તરસત ગુણ મળી એ, એમ સમરો નવકાર;
ધીર વિમળ પંડિતતણો, નય પ્રણમે નીત સાર.

અથ શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન.

(ઇડર આંબા આંબલીરે. એ દેશી.)

પુખ્ખલવઇ વિજયે જયોરે, નયરી પુંડરીગિણી સાર;
શ્રી સીમંધર સાહેબારે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર; જિણંદરાય
ધરજયો ધર્મસ્નેહ. ૧
મોટા નાના અંતરોરે, ગિરૂઆ નવી દાખંત;
શશી દરીસણ સાયર વધેરે, કૈરવ વન વિકસંત. જીણંદરાય૦ ૨
ઠામ કુઠામ નવિ લેખવેરે, જગ વરસંત જલધાર;
કર દોય કુસુમે વાસીયેરે, છાયા સવિ આધાર. જીણંદરાય૦ ૩
રાયને રાંક સરીખા ગણેરે, ઉદ્યોતે સસિ સુર.
ગંગાજળ તે બિહુ તણોરે, તાપ કરે સવિ દૂર. જીણંદરાય૦ ૪
સરિખા સઉને તારવારે, તિમ તુમે છો મહારાજ;
મુજશું અંતર કીમ કરોરે, બાંહે ગ્રહ્યાની લાજ. જીણંદરાય૦ ૫
મુખ દેખી ટીલું કરેરે, તે નવિ હોય પ્રમાણ;
મુજરો માને સવિ તણોરે, સાહિબ તેહ સુજાણ. જીણંદરાય૦ ૬
વૃષભ લંછન માતા સત્યકીરે, નંદન રૂખમણી કંથ;
વાચક જસ એમ વિનવેરે, ભય ભંજન ભગવંત. જીણંદરાય૦ ૭

૨

સુણો ચંદાજી, સીમંધર પરમાતમ પાસે જાજો;
મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરીને એણિપેરે તુમ સંભળાવજો.
જે ત્રણ ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈંદ્ર પાયક છે;
જ્ઞાન દરિસણ જેહને ખાયક છે. સુણો. ૧
જેની કંચન વરણી કાયા છે, જસ ધોરી લંછન પાયા છે;
પુંડરિકગિણિ નગરીનાં રાયા છે, સુણો. ૨
બાર પર્ષદા માંહી બિરાજે છે, જસ ચોત્રીસ અતિશય છાજે છે;
ગુણ પાંત્રીસ વાણીએ ગાજે છે. સુણો. ૩
ભવિજનને તે પડીબોહેછે, તુમ અધિક શિતળ ગુણ સોહે છે;
રૂપ દેખી ભવિજન મોહે છે, સુણો. ૪
તુમ શેવા કરવા રસીઓ છું, પણ ભરતમાં દૂરે વસીઓ છું;
મહા મોહરાય કર ફસીઓ છું. સુણો. ૫
પણ સાહીબ ચિત્તમાં ધરીઓ છે, તુમ આણા ખડગ કર ગ્રહીઓ છે;
તો કાંઇક મુજથી ડરીઓ છે. સુણો. ૬
જીન ઉત્તમ પુંઠ હવે પુરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં શુરો;
તો વાધે મુજ મન અતિ નુરો, સુણો. ૭

અથ શ્રી આંબેલની ઓળીનું સ્તવન.

ઓ ભવિ પ્રાણીરે સેવો, સિદ્ધચક્ર ધ્યાન સમો નહીં મેવો; ઓ૦
જે સિદ્ધચક્ર આરાધે, તેની કીર્તી જગતમાં વાધે. ઓ૦ ૧
પેહેલે પદેરે અરિહંત, બીજે સિધ્ધ બુધ ધ્યાન મહંત;
ત્રીજે પદેરે સુરીસર, ચોથે ઉવઝાય ને પાંચમે મુનીસર. ઓ૦ ૨
છઠ્ઠે દરશન કીજે, સાતમે જ્ઞાનથી શિવ સુખ લીજે;
આઠમે ચારિત્ર પાળો, નવમે તપથી મુક્તે જાઓ. ઓ૦ ૩

ઓળી આંબેલની કીજે, ને કારવાલી વીસ ગણીજે;
ત્રણે ટંકના રે દેવ વાંદીજે, પડિલેહણ પડિક્કમણાં કીજે. ઓ૦ ૪
ગુરૂ મુખ ક્રિયારે કીજે, દેવગુરૂ ચિત્તમાં ધરીજે;
એમ કહે રામનો શિષ્ય, ઓળી ઉજવળો જગદીશ. ઓ૦ ૫

મલ્લિનાથજીનું સ્તવન.

સખી આવી દેવ દીવાલીરે. એ દેશી

પંચમ સુરલોકના વાસીરે, નવલોકાંતિક સુવિલાસીરે;
કરે વિનતિ ગુણની રાશી ૧ મલ્લીજીન નાથજી વ્રત લીજેરે.
ભવિ જીવને શીવ સુખદીજે. મલ્લી૦ એ આંકણી.
તુમે કરૂણા રસ ભંડારરે, પામ્યા છો ભવનો પારરે;
સેવકનો કરો ઉધ્ધાર. મલ્લી૦ ૨
પ્રભુ દાન સંવત્સરી આપેરે, જગનાં દારિદ્ર દુઃખ કાપેરે;
ભવ્યત્વ પણે તસ છાપે, મલ્લી૦ ૩
સુરપતિ સઘળા મલી આવેરે, મણી રયણ સોવન વરસાવેરે;
પ્રભુ ચરણે શીશ નમાવે. મલ્લી૦ ૪
તીર્થોદક કુંભા લાવેરે, પ્રભુને સિંહાસન ઠાવેરે;
સુરપતિ ભકતે નવરાવે. મલ્લી૦ ૫
વસ્ત્રાભરણે શણગારેરે, ફુલમાલા હ્રદય પર ધારેરે;
દુઃખડાં ઇંદ્રાણી ઉવારે. મલ્લી૦ ૬
મલ્યા સુરનર કોડા કોડીરે, પ્રભુ આગે રહ્યા કરજોડીરે;
કરે ભક્તિ યુક્તિ મદ મોડી. મલ્લી૦ ૭
મૃગશિર સુદીની અજુવાલીરે, એકાદશી ગુણની આલીરે;
વર્યા સંયમ વધુ લટકાળી. મલ્લી૦ ૮
દિક્ષા કલ્યાણક એહરે, ગાતાં દુઃખ ન રહે રેહને. ર
લહે રૂપવિજય જસ નેહ. મલ્લી૦ ૯

જાહેર ખબર.

સર્વે જૈની ભાઈઓને વિનંતી કરવામાં આવે છે જે આ
પદ્ધતિથી છપાવેલાં દેવસીરાઈ તથા પંચ પ્રતીક્રમણ સૂત્ર તૈ
યાર છે. પંચ પ્રતીક્રમણની અંદર નવસ્મરણ, જીવવિચાર, ન
તત્વના છુટા બોલ તથા અર્થ સહિત પાંત્રીસ બોલનો થોકડો
સમકીતના સડશઠ બોલ, ભવાભીનંદી જીવોનાં લક્ષણ, સ્તવન
સઝ્ઝાયો વીગેરે ઘણી બાબતોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે
અને તેને સારા પાકા પુંઠાથી બંધાવવામાં આવી છે. કીંમત
માત્ર રૂ. ૦-૧૨-૦ રાખવામાં આવી છે. દેવસીરાઈની કીંમત
રૂ. ૦-૪-૦ છે. આ પુસ્તક એટલું ઉપયોગી છે કે થોડી મુ
દતમાં તેની ત્રીજી આવૃત્તિ બાહાર પાડવાની જરૂર પડી છે.
જોઈએ તેણે નીચેને શરનામે જણાવવું.

ઉપરાંત દંડક, લઘુસંગ્રહણી તથા રત્નાકર પચ્ચીસો
આ વખતે નાંખવામાં આવશે. છતાં કીમત તેનો તેજ
રાખવામાં આવશે જોઇએ તેને તાકીદે મંગાવી લેવું.

માસ્તર ઉમેદચંદ રાયચંદ.

પાંજરા પોળ—અમદાવાદ.